

Når det er sagt, bliver jeg nok også lige nødt til at minde Danmark om, at man ikke midt i glæden skal lade sig forblænde så meget af storheden, at man taber de geografiske koordinater undervejs. Såfremt det skulle vise sig, at Nordpolen er tilstrækkelig tæt på kontinentsoklen ud for Grønland til, at der kan rejses ejendomskrav, er det altså vores land, der udvides, ikke Jylland og øerne, hvilket for øvrigt sikkert er meget godt, da vi nok er en smule bedre til at begå os i det klima, der hersker omkring Nordpolen, end vore venner hernede er.

Lad mig også til sidst nævne Danmarks forhold til EU, som vi fra Grønland nærer en del bekymring for. Vi er simpelt hen nervøse for, at den stadig stigende danske tilknytning til EU på en række områder, der er afgørende for os, kan få negative konsekvenser. Vi har derfor bedt regeringen om en uvildig analyse af Grønlands og Færøernes kommende positioner, såfremt den nye EU-traktat som ventet træder i kraft om et par år. Regeringen har lovet dette og at iværksætte det i regi af Udenrigsministeriet. Vi må så håbe, at vi får en redegørelse fra Udenrigsministeriet, og at hjemmestyreregeringerne i Tórshavn og Nuuk inddrages på værdig vis i dette arbejde.

Lad mig slutte, hvor jeg begyndte, med kærligheden og selvstændigheden. De kodeord er og bliver grundlaget for at holde vores lille nordlige familie sammen også i fremtiden.

Med de løfter, kommissioner og aftaler, som statsministeren præsenterer i forhold til rigsfællesskabets partnere, er udsigterne gode for, at vi kan dyrke familieskabet på en sund og positiv måde og ikke lade os forvilde ud i den dysfunktionalitet, der har været svære tendenser til tidligere. Der ser ud til at være basis for en fremtidig familie i harmonisk udvikling baseret på kærlighed og selvstændighed i et frivilligt sammenhold. Lad os håbe det holder og arbejde for det mål i fællesskab i de kommende år.

Kuupik Kleist (IA):

Når nu statsministeren mod forventning og til andres skuffelse ikke udskrev valg i tirsdags, er der jo givet tid til en ordentlig slutspurt for indeværende valgperiode; der er stadig tid til at sætte handling bag mange flotte ord og intentioner, også om rigsfællesskabet.

Som bekendt fejrede det grønlandske hjemmestyre 25-års-jubilæum i sommer. Jeg har over sommermånederne mødt og hilst på mange folketingsmedlemmer og ministre i Grønland, og

der skal selvfølgelig lyde en tak for, at de kom og besøgte os under festlighederne, besøg, som forhåbentlig også vil bidrage til større indsigt og engagement. Men nu er festen forbi, skåltalerne er ovre, der skal arbejdes, og der er jo rigeligt at tage fat på.

Mantraet må være politisk vilje og politisk mod kontra konformitet og juristeri. Hvis statsministerens karakteristik af et samarbejdende rigsfællesskab i pagt med tiden skal blive til virkelighed, skal der altså også ske reelle og ikke kun overfladiske forandringer af rigsfællesskabet. Begreber som fællesskab og samarbejde kræver en aktiv indsats fra begge parter.

Vi har mellem Folketinget og Landstinget en række samarbejdsorganer indrettet til dialog om fælles anliggender, og hvis de fora skal have en reel funktion, skal de også tages alvorligt af begge parter, og medlemmerne skal møde op, når der bliver kaldt til møde.

I Grønland har vi gennem en årrække gjort mange indledende øvelser med kommissioner, betænkninger og udredninger og et utal af konferencer, hvor også mange danske politikere og embedsmænd har deltaget. Efterfølgende har vi taget fat på en lang række interne reformer, både politiske, økonomiske og sociale, hvilket selvfølgelig påvirker alle dele af det grønlandske samfund.

Kl. 13.20

Vi er inde i en omfattende og alvorlig omstillingsproces, hvor viljen til forandring også her skaber optimisme. Men viljen til forandring skaber selvfølgelig også en vis uro og politisk turbulens. Reformerne er nødvendige, men det er en vanskelig proces, som vi må igennem for at ruste os til større selvstændighed.

Det er overordentlig vigtigt, at den grønlandsk-danske kommission om Grønlands selvstyre arbejder ambitiøst og færdigør sin betænkning inden for den afsatte tidsramme på 2 år. Kommissionen skal være nytænkende og fremsynet; kommissionen bør fokusere på muligheder frem for begrænsninger; kommissionens medlemmer skal være modige, fordomsfri og kreative; og frem for alt så kræver det personligt engagement fra de medlemmer fra Landstinget og Folketinget, som regeringen har udpeget som de bedst egnede til at løse denne historiske opgave.

For mig og mit parti er spørgsmålene om anerkendelse af det grønlandske folk og ejendomsretten til jorden helt centrale emner i kommissionens arbejde. Jeg har et inderligt håb om, at vil-